

ARA ÉS **L'HORA!**

El 26 de maig **G**OVERNA'T

Fa trenta-dos anys que la nostra ciutat està governada pels mateixos;

Convergència, PDeCAT, Juntsx-SantCugat amb diferents aliats o en solitari i, gràcies a un suport electoral ampli, ha anat construint un model de ciutat en consonància amb seu ideari. Una ciutat impol·luta, tranquil·la i amb una aparença atractiva per viure-hi que té un model de mobilitat brut i contaminant. Un model amb un alt nivell d'acceptació que, tanmateix, amaga un revers excloent i elitista en què no tothom hi té cabuda.

El model actual és el d'una ciutat que ha hagut de suportar com el partit del govern la implicava en casos de corrupció (cas Palau, cas 3% i cas SHARP) i ho silenciava. Una ciutat d'alt estànding on les botigues de tota la vida desapareixen en favor d'un comerç selecte, sovint franquícia i inaccessible. Una ciutat que expulsa la gent que no es pot permetre els preus prohibitius de l'habitatge. Una ciutat que, malgrat la riquesa del seu teixit associatiu i cultural, gira l'esquena a les entitats, que han de superar multitud de traves abans de poder fer qualsevol activitat que no impliqui lucre. Una ciutat amb oci aïllat i escàs. Una ciutat que massa sovint oblida que els carrers són llocs per viure-hi i socialitzar-se i no simples metres quadrats destinats a la inversió i el consum. Una ciutat filla del creixement a qualsevol preu i de l'especulació immobiliària. En definitiva, una ciutat governada per les mateixes elits que regeixen el país, i que demostren dia a dia que governen pels interessos d'uns pocs en detriment de la majoria.

Actualment, Sant Cugat és una ciutat bonica que amaga una realitat dura: és la ciutat amb més desigualtat del país.

Les dades macroeconòmiques ens parlen d'un ajuntament solvent, sanejat i amb gran capacitat de generar recursos, però a Sant Cugat també tenim atur, racisme i situacions d'exclusió social. Perquè mentre les dades econòmiques del consistori generen cofoisme, augmenten les persones que no poden pagar subministraments bàsics com el gas, l'aigua o l'electricitat i els desnonaments per lloguer.

El model convergent genera exclusió, frivolitat i trenca la comunitat, està exhaurit i sec, i per culpa dels de sempre, els santcugatencs són expulsats de la seva ciutat. El 40% del **col·lectiu jove** no es pot emancipar; el 42% de la població té dificultats per a **pagar l'habitatge**; el 35% de les llars tenen problemes per arribar a final de mes. A més, hi ha dades que apunten al nou perfil de la configuració de les **bosses de pobresa**, formades per les treballadores (el 56% de les persones considerades pobres, treballen). I finalment, la dada que com ajuntament hauria de fer reflexionar més: del col·lectiu de persones que tenen problemes greus, només un escarransit 8,7% rep ajuda per part de l'**Ajuntament**. Una ciutat on l'1% acumula una quarta part del total de la renda de la ciutat i el 36% dels nous contractes són eventuais i generalment precaris.

A Sant Cugat li cal un nou model de ciutat. Noves cares amb projectes nous. Un canvi de prioritats i posar la vida al centre.

Que l'accés universal als serveis públics estigui garantit i l'escola bressol no sigui inaccessible. Que l'habitatge de lloguer social sigui una prioritat i es destinin els recursos que calguin perquè cap santcugatenc no es vegi obligada a marxar. Una ciutat que recuperi el control públic dels serveis, els beneficis dels quals repercuteixin en la col·lectivitat i en la millora de les condicions laborals. Una ciutat que defensi els seus treballadors i treballadores en comptes de posar la catifa vermella a les grans empreses. Una ciutat que es prengui seriosament els mecanismes de participació, en comptes de convertir-los en simples audiències públiques, i que potenciï els Consells de Barri dotant-los de més competències. Una ciutat on no hi hagi corrupció a costa de tota societat per enriquir a uns pocs. Una ciutat on es generi un entorn propici perquè les entitats desenvolupin les seves activitats. Un model en el qual el concepte de *Smart city* no sigui simple cosmètica i marxandatge, sinó que vulgui dir utilitzar els recursos de la manera més eficient i millorar la vida de les persones. Una ciutat que no s'apunti al lema de moda, sinó que es cregui les polítiques socials transformadores.

Fa quatre anys la Candidatura d'Unitat Popular - Procés Constituent amb el suport de 5.561 santcugatencs i santcugatencs, vam entrar a l'ajuntament amb una força imparabile i vam aconseguir un fita històrica: situar la veu de l'esquerra transformadora i els moviments socials com a segona força a Sant Cugat i Valldoreix, i primera a La Floresta, obtenint així la Presidència del Consell de Barri. Quatre anys després, en el clima d'emergència social i nacional en què vivim, la suma d'esforços entre la CUP i Procés Constituent ha de fer créixer la veu de l'esquerra transformadora i rupturista a l'ajuntament, però també al carrer.

Representem una força nova i necessària; **els anhels de canvi des d'una lògica d'esquerra transformadora, que implica la ciutadania en la presa de decisions.** Una veu compromesa amb el teixit associatiu, els moviments socials i les reivindicacions populars, nacionals, feministes i ecologistes. Una força política que té clar que la lluita sobirana és la lluita per totes les sobiranes i que sense sobirania econòmica no hi ha independència real. Que aposta per la radicalitat democràtica, que treballa desacomplexadament a l'esquerra amb tota la imaginació i l'energia necessàries per a transformar la societat. Volem ser la veu que sacsegi el panorama polític de la ciutat, que treballi per superar la distància que ara com ara separa els representants polítics i la població per mitjà de formes innovadores i atrevides d'acció institucional.

El 26 de maig no permetis que ens governin els de sempre, el 26 de maig amb la CUP-PC, Governa't!